

чепыйтъ. Крушилъ съдържаватъ въ себе си дважъ повече сокъ отъ колкото яблъкытъ, и следователно за еднакво количество жидкостъ или сидръ, по малко круши отиватъ въ сравненіе съ яблъкытъ.

Сидрътъ ся развали повече отъ това дѣто че не го приготвятъ наведнѣжъ, но по колкото имъ трѣба, и го изливатъ въ бъчовки по голъмы отъ колкото трѣба за приготвениетъ сидръ. Отъ това сидрътъ изначало губи малко по малко пріятнѣтъ вкусъ и, като издыща, извѣтрева и потъмнява: недостатъкъ който не може да ся поправи въ влажни и студени мѣста, ако и да го поправятъ съ дребенъ шекеръ. *Спиртовното шупваніе*, отъ дѣйствіето на атмосферный въздухъ, устѣпва мѣстото на *киселото шупваніе*, а слѣдъ това, и най вече когато има въ бъчовкѣтъ много дрожжи, паченва ся *гнилото шупваніе*, и тогазъ вече сидрътъ не става за пищо, освѣнь да ся вари на ракиѣжъ, но и тя има единъ доста непріятъ вкусъ.

Остатокътъ или мекышътъ отъ яблъкы-тъ или крушилъ слѣдъ истискваніето имъ турятъ го на единъ странѣ и го даватъ зииѣ на свиниетъ които го ядатъ.

Вино отъ яблъкы съ вкусъ на Рейнско вино.

На едно ведро сидръ, отъ яблъкы направенъ както по-горѣ казахмы земи 6 фунта, чукацъ ра-